

0256. Gwiazdeczko, coś świeciła

Gwia - zde - czko, coś świe - ci - ła nad sta - jen - ką
tam, Po - wiedz - że gwia - zdko mi - ła, po - wiedz gwia - zdko
nam, Ktoć mle - czne wska - zał dro - gi, Żeś prze - by - ła
świat, Przed Bo - ży tron u - bo - gi Mędr - com sła - ła ślad.

2. Wszechmocny Stwórca ziemi życie we mnie wlał,
Drogami błękitnymi do Betlejem słał,
Jak Anioł wiódł pasterzy, w Betlejemski próg,
Przezemnie wieść się szerzy, gdzie zrodzony Bóg.
3. O Boska gwiazdo złota, błyszniń pośród nas,
Gdzie brak wiary, niecnota, serca mieni w głąz,
Świeć, i prowadź do kościoła, wśród ciernistych dróg,
Tam czeka, tam nas woła, Ojciec nasz i Bóg.
4. Tak ciemno, smutno w duszy, że płaczemy w głos,
Bo w strasznych mąk katuszy, Bóg zgotował los,
Wiec gwiazdo zaświeć jasno, ową szopkę wskaż,
Nim oczy nam zagasną, upadniem na twarz.

Kantyczki z nutami, Kraków 1911